

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О СТРАТЕШКОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ ПОЛИЦИЈСКЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о стратешкој сарадњи између Републике Србије и Европске полицијске канцеларије, који је потписан 18. септембра 2008. године у Београду, у оригиналу на српском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о стратешкој сарадњи између Републике Србије и Европске полицијске канцеларије у оригиналу на српском језику гласи:

**Споразум о стратешкој сарадњи између
Републике Србије и Европске полицијске канцеларије**

Република Србија

и

Европска полицијска канцеларија

(у даљем тексту: уговорне стране),

свесне горућих проблема који проистичу из међународног организованог криминала, нарочито тероризма, трговине људима и илегалног кријумчарења миграната, незаконите трговине дрогом,

сматрајући да унапређење сарадње у борби против тешких облика међународног криминала представља заједнички интерес,

узимајући у обзир да је Савет Европске уније дана 13. јуна 2002. године овластио Европску полицијску канцеларију (у даљем тексту: Европол) да ступи у преговоре о споразуму о сарадњи са Републиком Србијом,

узимајући у обзир да је Савет Европске уније дана 8. јула 2008. године овластио Европол да пристане на овај споразум између Републике Србије и Европола,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Сврха

1. Сврха овог Споразума је унапређење сарадње држава чланица Европске уније, које делују кроз Европол, и Републике Србије у спречавању, откривању, сузбијању и истрази тешких облика међународног криминала у областима из члана 3 овог Споразума, посебно путем размене стратешких и техничких информација дефинисаних у члану 2 Споразума.
2. Овим Споразумом се не одобрава пренос података у вези са лицем чији је идентитет утврђен или лицима чији се идентитет може утврдити.

Члан 2.

Стратешке и техничке информације

1. „Стратешке информације“ обухватају, али не искључиво, следеће:
 - a. мере спровођења закона које би могле бити корисне за спречавање кривичних дела, а нарочито специјална средства за борбу против кривичних дела;
 - б. нове методе које се користе у извршењу кривичних дела;
 - в. трендове и развој метода које се користе за извршење кривичних дела;
 - г. запажања и закључке до којих се долази успешном применом нових помоћних средстава и техника за спровођење закона;
 - д. руте и измене у рутама које користе кријумчари или лица умешана у кривична дела незаконите трговине обухваћена овим споразумом.
 - ђ. превентивне стратегије и методе руководства за избор приоритета у области спровођења закона;
 - е. процене претње и извештаје о стању у области криминала.
2. „Техничке информације“ обухватају, али не искључиво, следеће:
 - a. средства за јачање административних и извршних структура у областима обухваћеним овим Споразумом;
 - б. форензичке полицијске методе и истражне поступке;
 - в. методе обуке одговарајућих службеника;
 - г. криминалистичко-обавештајне аналитичке методе;
 - д. утврђивање стручног знања у области спровођења закона.

Члан 3.

Области криминалитета на које се односи Споразум

1. Сарадња успостављена овим Споразумом односи се, сагласно интересима страна за сарадњу, на све области криминала које обухвата мандат Европола на дан ступања на снагу овог Споразума, укључујући и повезана кривична дела.
2. Повезана кривична дела су кривична дела учињена у циљу прибављања средстава за извршење кривичних дела из става 1, кривична дела

учињена у циљу омогућавања или извршења тих дела и кривична дела којима се обезбеђује некажњавање тих дела. Ипак, кривична дела која претходе илегалним активностима прања новца и која као облици криминала нису у надлежности Европола не сматрају се повезаним кривичним делима.

3. Уколико се мандат Европола промени и поред области криминала утврђених ставом 1 овог члана обухвати и додатне области, Европол може од дана када измена његовог мандата ступи на снагу да достави Републици Србији писменим путем предлог за проширење области примене овог Споразума у вези са новим мандатом. Европол притом обавештава Републику Србију о свим битним питањима која се односе на измену мандата. Примена овог Споразума у вези с новим мандатом почиње од дана када Европол од Републике Србије прими писано обавештење о прихватању предлога у складу са њеним унутрашњим поступцима.
4. На посебне облике криминалитета из става 1 и облике наведене у Анексу 2 овог Споразума примењују се дефиниције садржане у том Анексу. Уколико измена мандата из става 3 повлачи усвајање дефиниције другог облика криминала, та дефиниција ће се такође примењивати од тренутка када тај облик криминала постане, у складу са ставом 3, део овог Споразума. Европол обавештава Републику Србију ако и када се дефиниција области криминалитета прошири, измени или допуни. Нова дефиниција постаје део овог Споразума на дан када Европол од Републике Србије прими писано обавештење о прихватању дефиниције. Свака измена инструмента на који се односи дефиниција сматра се и изменом саме дефиниције.

Члан 4.

Национална тачка за контакт

1. Република Србија одређује Министарство унутрашњих послова, Дирекцију полиције, Управу криминалистичке полиције, Одсек за међународну полицијску сарадњу, Јединицу за Европол (у даљем тексту: Јединица за Европол) да буде национална тачка за контакт између Европола и осталих надлежних органа Републике Србије.
2. Између Европола и надлежних органа Републике Србије редовно се одржавају састанци на високом нивоу на којима се разматрају питања у вези с овим Споразумом и сарадњом уопште.
3. Тачка за контакт, коју одреди Република Србија, и Европол редовно се међусобно консултују по питањима политике и ствари од заједничког интереса у сврху остваривања својих циљева и координације својих активности.

Члан 5.

Надлежни органи

1. Органи за спровођење закона у Републици Србији који су према националном законодавству одговорни за спречавање и борбу против кривичних дела из члана 3 (у даљем тексту: надлежни органи) наведени су у Анексу 3 овог Споразума. Република Србија обавештава Европол о

свакој измени тог списка у року од три месеца од ступања на снагу тих измена.

2. По потреби, договарају се консултације на одговарајућем нивоу између представника надлежних органа Републике Србије и Европола задужених за области криминалитета на које се односи овај Споразум како би се усагласио најделотворнији начин за организовање својих конкретних активности.

Члан 6.

Размена информација

1. Размена информација утврђена овим Споразумом одвија се искључиво према условима овог Споразума.
2. Размена информација утврђена овим Споразумом одвија се између Европола и Јединице за Европол и, уколико они процене да је потребно, може подразумевати директне размене информација са надлежним органима утврђеним сходно члану 5.
3. Информације које се размењују сходно овом Споразуму користе се искључиво у сврхе овог Споразума и за истрагу, гоњење и спречавање кривичних дела, и у кривичним поступцима који се воде у вези са кривичним стварима.
4. Европол доставља Републици Србији само информације које су прикупљене, чуване и прослеђене у складу с одговарајућим одредбама Конвенције¹ и одлукама о њеном спровођењу.
5. Страна која шаље информације може одредити услове за њихово даље коришћење. Ти услови за коришћење информација могу се укинути једино уз писмену сагласност стране која шаље информације.
6. Информације примљене у складу с овим Споразумом неће бити коришћене без сагласности стране која их је послала у сврхе различите од оних за које су послате.
7. Информације примљене у складу с овим Споразумом не смеју се делити са трећим странама које нису државе чланице Европске уније без претходне сагласности стране која је послала информације.
8. Уколико се једној уговорној страни поднесе захтев за обелодањивање информација прослеђених на основу овог Споразума, треба што пре консултовати уговорну страну која је послала информације. Те информације неће бити обелодањене уколико се уговорна страна која их је послала томе успротиви.

¹ Конвенција о оснивању Европске полицијске канцеларије (Европол Конвенција) донета на основу К.3 Уговора о Европској унији

Члан 7.

Захтеви за помоћ

Сарадња у оквиру овог Споразума се спроводи на основу писаног захтева за помоћ или на иницијативу једне од страна, уколико та страна претпостави да је таква помоћ од интереса за другу страну.

Члан 8.

Извршавање захтева

1. Страна којој је упућен захтев предузима све неопходне мере да би обезбедила брзо и потпуно извршење захтева. Страни која је упутила захтев одмах се шаље обавештење о свим околностима које могу отежати извршење захтева или знатно одложити његово извршење.
2. Страна којој је упућен захтев има право да тражи било које додатне информације које сматра битним за прописно извршење захтева.
3. Страна која је упутила захтев може тражити од стране којој је упућен захтев да предузме све неопходне мере како би обезбедила поверљивост чињенице да је упућен захтев, садржаја захтева и свих приложених докумената, као и чињенице да је пружила помоћ.
4. Уколико није могуће извршити захтев и притом очувати његову поверљивост, страна којој је упућен захтев о томе обавештава страну која је упутила захтев. Страна која је упутила захтев одлучује о томе да ли се може прихватити извршење захтева под тим условима.
5. Страна којој је упућен захтев обавештава што је пре могуће страну која је упутила захтев о резултатима извршења захтева.

Члан 9.

Поверљивост

1. Све информације које се обраде у Европолу или путем њега, осим информација које су видно означене или јасно препознатљиве као јавне информације, подлежу основном степену заштите у организацији Европол, као и у државама чланицама Европске уније. На информације које подлежу само основном степену заштите није потребно стављати посебну ознаку Европоловог степена класификације, већ се означавају као информације Европола.
2. Стране обезбеђују основни степен заштите из става 1 за све информације размењене према овом Споразуму, тако што примењују различите мере, укључујући обавезу тајности и поверљивости, ограничавање приступа информацијама на овлашћено особље, као и опште техничке и процедуралне мере за заштиту безбедности информација.
3. Информације за које су потребне додатне мере безбедности подлежу степену класификације Републике Србије или Европола, што се обележава посебном ознаком. Размена класификованих информација између уговорних страна се одвија у складу са детаљним мерама заштите описаним у Анексу 1. Степен класификованих информација које

треба разменити одређује се путем одговарајућих степена класификације наведених у Табели еквивалената у члану 7(3) Анекса 1.

Члан 10.

Размена стручног знања

По потреби, представници страна:

- а. учествују на семинарима, обукама и другим састанцима, и
- б. организују посете стручњака, органа за спровођење закона и руководиоца, у областима криминалитета које обухвата овај Споразум.

Члан 11.

Официри за везу

Уговорне стране се могу усагласити о именовану једног или више официра за везу, уколико је то потребно ради даљег унапређења сарадње успостављене овим Споразумом и у циљу закључивања оперативног споразума. Улоге, задаци и статус официра за везу биће предмет консултација са циљем закључивања споразума о упућивању официра за везу.

Члан 12.

Трошкови

Свака страна сноси своје трошкове који настају током спровођења овог Споразума, осим ако се стране не договоре другачије у појединачним случајевима.

Члан 13.

Одговорност

1. Уколико једна страна другој страни или лицу нанесе штету услед неовлашћене или неправилне обраде информација према овом Споразуму, страна која је нанела штету одговара за ту штету.
2. У случају да Европол има обавезу да исплати државама чланицама Европске уније или трећој држави или трећем органу износ одређен као надокнаду за штете нанете оштећеној страни, а штете су настале тако што Република Србија није испунила своје обавезе према овом Споразуму, Република Србија је обавезна да исплати, по захтеву, износе које је Европол платио држави чланици или трећој држави или трећем органу, и тако надокнади износе које је Европол исплатио приликом надокнађивања штета.
3. У случају да не може да се дође до договора о утврђивању и надокнађивању штете између страна према овом члану, питање се решава у складу с поступком утврђеним у члану 14.

Члан 14.

Решавање спорова

Сви спорови до којих може доћи у вези са тумачењем или применом овог Споразума решавају се консултацијама и преговорима између представника страна.

Члан 15.

Заштитна клаузула

1. Размена информација према овом Споразуму не обухвата узајамну правну помоћ у кривичним стварима. Стога, ништа у овом Споразуму не доводи у питање нити на други начин утиче или се одражава на одредбе било којег уговора о узајамној правној помоћи, на пословни однос органа за спровођење закона, нити на било који други споразум или договор о размени информација између Републике Србије и било које државе чланице Европске уније.
2. Стране, пак, поштују одредбе овог Споразума о обради информација у погледу свих информација размењених према овом Споразуму.

Члан 16.

Измене и допуне

1. Овај Споразум се може изменити и допунити у сваком тренутку, уз узајамну сагласност страна. Све измене и допуне морају бити у писаном облику. Европол може дати своју сагласност за измене тек пошто те измене одобри Савет Европске уније.
2. Табела еквивалената, у члану 7(3) Анекса 1, и Анекси 2 и 3 овог Споразума се могу изменити разменом нота између страна.
3. Стране ступају у консултације у вези с изменом овог Споразума или његових Анекса на захтев било које уговорне стране.

Члан 17.

Ступање на снагу

Овај Споразум ступа на снагу на дан када Република Србија у писаном облику дипломатским путем обавести Европол да је ратификовала овај Споразум. Европол писменим путем потврђује Републици Србији да је примио обавештење.

Члан 18.

Раскид Споразума

1. Овај Споразум може раскинути било која уговорна страна тако што ће послати писано обавештење три месеца пре раскида.
2. У случају раскида, уговорне стране договоре се о даљем коришћењу и чувању информација које су већ размениле. Уколико не постигну договор, и једна и друга уговорна страна имају право да траже да се информације које су проследиле униште или врате страни која их је послала.

Сачињено у Београду, дана 18. септембра 2008. године, у два примерка на српском и енглеском језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна.

За Републику Србију:

За Европол:

Ивица Дачић, с.р.
Први потпредседник Владе –
заменик председника Владе
министар унутрашњих послова

Макс Петер Ратцел, с.р.
Директор

АНЕКС 1

СПОРАЗУМА О СТРАТЕШКОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ ПОЛИЦИЈСКЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ

Размена класификованих информација

Члан 1.

Дефиниције

У смислу овог Анекса:

а) „информација“ значи сазнање које се може саопштити у било ком облику и које може да обухвата личне и/или неличне податке;

б) „класификована информација“ значи било коју информацију или материјал за које је одређено да им је неопходна заштита од неовлашћеног обелодањивања, а обележени су у том смислу класификационом ознаком;

в) „поверљивост“ значи степен заштите који мере безбедности придају информацији;

г) „степен класификације“ значи ознаку заштите додељену документу која указује на мере безбедности које треба применити на информацију;

д) „пакет мера безбедности“ значи одређену комбинацију мера безбедности које ће се применити на информацију у зависности од степена заштите;

ђ) принцип „треба да зна“ значи да се информација може дистрибуирати или учинити доступном искључиво лицима која треба да буду упозната са таквим документима током обављања својих дужности;

е) „безбедне комуникационе везе“ значе комуникационе везе за које се примењују специјалне мере ради заштите поверљивости, интегритета и доступности преноса како би се спречило откривање и пресретање информација и података (нпр. криптографским методама);

ж) „Европол интерно“ значи степен класификације који се примењује на информације и материјал чије неовлашћено обелодањивање не би било повољно по интересе Европола или једне или више држава чланица;

з) „Европол поверљиво“ значи степен класификације који се примењује на информације и материјал чије би неовлашћено обелодањивање могло да нашкоди суштинским интересима Европола или једне или више држава чланица;

и) „Европол тајна“ значи степен класификације који се примењује на информације и материјал чије би неовлашћено обелодањивање могло

озбиљно да нашкоди суштинским интересима Европола или једне или више држава чланица;

ј) „Европол строга тајна“ значи степен класификације који се примењује на информације и материјал чије би неовлашћено обелодањивање могло да проузрокује изузетно озбиљну штету суштинским интересима Европола или једне или више држава чланица.

Члан 2.

Сврха

Уговорне стране:

- 1) штите и обезбеђују класификоване информације које су предмет овог Споразума;
- 2) старају се да класификоване информације које су предмет овог Споразума задрже безбедносну класификацију коју им је дала страна од које информације потичу. Страна која прима информације штити и обезбеђује класификоване информације у складу с одредбама изложеним у пакетима мера безбедности за сваки степен класификације онако како се уговорне стране споразумеју;
- 3) неће, без писмене сагласности стране од које потичу информације, користити или неће дозволити коришћење информација које су предмет овог Споразума у друге сврхе осим у сврхе и у оквиру ограничења које наведе страна од које потичу информације или која се наведу у њено име;
- 4) неће обелоданити или дозволити обелодањивање таквих информација које су предмет овог Споразума трећим странама без писмене сагласности стране од које потичу информације.

Члан 3.

Мере заштите

Свака од уговорних страна има организацију задужену за безбедност и програме безбедности, засноване на основним принципима и минимуму стандарда безбедности, који се примењују у системима безбедности уговорних страна како би се обезбедило да се најмање еквивалентан степен заштите примени на класификоване информације које су предмет овог Споразума. Основни принципи и минимум стандарда безбедности изложени су у члановима 4 до 15 овог Анекса.

Члан 4.

Принцип „треба да зна“

Приступ информацијама и њихово поседовање ограничени су унутар организације Европол и унутар надлежних органа Републике Србије на она лица која на основу својих дужности или обавеза треба да буду упозната са таквим информацијама или треба да поступају са њима.

Члан 5.

Безбедносна дозвола и овлашћење за приступ

1. Поред принципа „треба да зна“, уговорне стране се старају да сва лица, која приликом обављања својих службених дужности траже приступ или која на основу дужности или функције могу имати приступ класификованим информацијама која су предмет овог Споразума, добију одговарајућу безбедносну дозволу и овлашћење пре него што им се дозволи приступ тим информацијама.
2. Осмислиће се поступци издавања безбедносне дозволе којима ће се утврдити да ли појединац, с обзиром на његову или њену оданост, поверење и поузданост, може имати приступ класификованим информацијама.
3. Пре него што им се дозволи приступ класификованим информацијама, сви појединци који траже приступ класификованим информацијама морају бити информисани о безбедносним поступцима који се тичу поступања са класификованим информацијама. Оним појединцима који приступају класификованим информацијама мора се предочити да ће свако кршење безбедносних прописа имати за последицу дисциплински поступак и/или могуће даље правне радње у складу са одговарајућим безбедносним прописима или одредбама.
4. Република Србија се стара да сви надлежни органи којима се информације могу проследити у складу с овим Споразумом поступају сходно овлашћењима за приступ класификованим информацијама и исте штите.
5. Давање безбедносне дозволе запосленима не треба сматрати последњим кораком у процесу безбедносних провера запослених. Такође треба обезбедити стално проверавање права појединца на приступ класификованим информацијама.

Члан 6.

Избор степена класификације

1. Свака уговорна страна је одговорна за избор одговарајућег степена класификације информација које достави другој уговорној страни, узимајући у обзир потребу за флексибилношћу и услов да класификација информација органа за спровођење закона треба да буде изузетак, а уколико те информације морају да буду класификоване, треба им доделити најнижи могући степен.
2. Свака уговорна страна означава информацију својим сопственим степеном класификације и одговарајућим еквивалентом како је наведено у табели еквивалената.
3. Уколико било која уговорна страна – на основу информација које већ поседује – закључи да треба изменити изабрани степен класификације, она ће о томе обавестити другу уговорну страну и покушаће да се споразуме о одговарајућем степену класификације. Ниједна уговорна страна неће назначити или изменити степен класификације информација које јој достави друга уговорна страна без писмене сагласности те уговорне стране.

4. Свака уговорна страна може у било ком тренутку затражити измену степена класификације који се односи на информације које је доставила, укључујући могуће уклањање тог степена. Друга уговорна страна мења степен класификације у складу са таквим захтевима. Чим околности дозволе, свака уговорна страна затражиће да се степен класификације преведе у нижу категорију или посве уклони.
5. Свака уговорна страна може одредити временски рок у оквиру кога важи изабрани степен класификације, и могућност било какве измене степена класификације након тог периода.
6. У случају када се информације чији је степен класификације измењен у складу с овим Споразумом већ доставе једној или више држава чланица Европске уније или трећим странама, сви примаоци се обавештавају о промени степена класификације.
7. Превод докумената са ознаком заштите подлеже истој заштити као и оригинали.

Члан 7.

Табела еквивалената

1. Степени класификације уговорних страна и њихове ознаке наведени су у доњој табели еквивалената.
2. Степени класификације се односе на посебне пакете мера безбедности, како је наведено у члановима 9 – 16, који пружају различите степене заштите поред обавезе тајности и поверљивости, ограничавања приступа информацијама на овлашћено особље, заштите личних података и општих техничких и процедуралних мера за заштиту безбедности информација. Степен заштите зависи од садржаја информација и узима у обзир могуће штетно деловање неовлашћеног приступа, ширења или коришћења информација на интересе уговорних страна.
3. Уговорне стране утврђују да су следећи степени класификације према националном законодавству Републике Србије и степени класификације који се користе у Европолу еквивалентни и да ће пружити еквивалентну заштиту информацијама означеним тим степеном класификације:

За Републику Србију

За Европол

„Службена тајна – поверљиво“

„Европол интерно“

Члан 8.

Евидентирање

1. Код обе уговорне стране одељење архиве евидентира информације означене степеном „Европол поверљиво“ и изнад тога у посебном регистру који садржи колоне за евидентирање датума пријема, података о документу (датум, веза и број примерка), његове класификације, назива, имена примаоца, датума враћања потврде о пријему и датума враћања документа страни од које потичу информације или датума уништења.

2. Ова документа имају број досијеа. У случају докумената означених степеном „Европол тајна“ и „Европол строга тајна“ или њиховим еквивалентима у Републици Србији, додаје се број примерка.

Члан 9.

Означавање

1. Класификована документа означавају се на средишњем делу врха и дна сваке стране, а свака страна се нумерише.
2. Информације које подлежу степену „Европол интерно“ или његовом еквиваленту у Републици Србији означавају се степеном „Европол интерно“ или његовим еквивалентом у Републици Србији механичким или електронским путем.
3. Информације које подлежу степену „Европол поверљиво“, „Европол тајна“ или „Европол строга тајна“ или његовом еквиваленту у Републици Србији означавају се степеном „Европол поверљиво“, „Европол тајна“ или „Европол строга тајна“ или његовим еквивалентом у Републици Србији механичким путем или штампањем на папиру с претходно утиснутим жигом.

Члан 10.

Чување

1. Документа која садрже информације означене степеном „Европол интерно“ или „Европол поверљиво“ или њиховим еквивалентима у Републици Србији могу се састављати на радној станици која је повезана на мрежу организације.
2. Документа која садрже информације означене степеном „Европол тајна“ или „Европол строга тајна“ или њиховим еквивалентима у Републици Србији не могу се састављати на радној станици која је повезана на мрежу организације. Оваква врста информација треба да се саставља на радној станици која се налази у заштићеном простору и која је повезана на посебну одвојену мрежу.
3. Класификоване информације Европола или њихови еквиваленти у Републици Србији било да су на папиру или на неком преносивом медијуму за чување могу се чувати искључиво у безбедносним зонама којима приступ имају овлашћена лица.
4. Информације означене степеном „Европол интерно“ или његовим еквивалентом у Републици Србији било да су на папиру или на неком преносивом медијуму за чување морају се чувати барем у канцеларијском намештају под кључем.
5. Информације означене степеном „Европол поверљиво“ и изнад тога или њиховим еквивалентима у Републици Србији било да су на папиру или на неком преносивом медијуму за чување могу се чувати искључиво у обезбеђеним орманима за похрањивање досијеа.

Члан 11.

Умножавање

1. Број копија класификованих докумената ограничен је на онолико колико је тачно потребно за испуњење основних захтева. Мере безбедности које се примењују на оригинални документ такође се примењују и на његове репродукције.
2. Документа означена степеном „Европол интерно“ или његовим еквивалентом у Републици Србији могу се копирати или штампати на фотокопир машини или штампачу који су повезани на мрежу организације, а документа означена степеном „Европол поверљиво“ и изнад тога или њиховим еквивалентима у Републици Србији могу се копирати или штампати искључиво на фотокопир машини или штампачу који не дозвољавају повраћај информација из њихове меморије.
3. Целе или делимичне репродукције докумената означених степеном „Европол строга тајна“ или његовим еквивалентом у Републици Србији могу се направити искључиво након давања одобрења стране од које потичу документа, која ће навести број одобрених копија.
4. Копирање или штампање докумената који садрже информације означене степеном „Европол поверљиво“ и изнад тога или њиховим еквивалентима у Републици Србији може обављати искључиво одељење архиве.

Члан 12.

Слање

1. Документа означена степеном „Европол интерно“ или његовим еквивалентом у Републици Србији отпремају се унутар организације интерном поштом, у једном запечаћеном коверту, а ван организације уобичајеном поштом, у два запечаћена коверта, у ком случају се само унутрашњи коверат означава одговарајућим степеном класификације.
2. Одељење архиве отпрема документа означена степеном „Европол поверљиво“ и изнад тога и њиховим еквивалентима у Републици Србији унутар организације у два запечаћена коверта. Само се унутрашњи коверат означава одговарајућим степеном класификације. Отпремање се евидентира у регистру који се води у ту сврху.
3. Одељење архиве отпрема документа означена степеном „Европол поверљиво“ и изнад тога и њиховим еквивалентима у Републици Србији ван организације дипломатском поштом или куриром кога овласти надлежни орган безбедности, у два запечаћена коверта. Само се унутрашњи коверат означава одговарајућим степеном класификације. Спољашњи коверат носи број пакета у сврху потврђивања пријема. Отпремање се евидентира у регистру који се води у ту сврху.
4. Потврђује се пријем класификованих информација, без обзира на то да ли су отпремљене унутар или ван организације.
5. Све интерне и екстерне комуникационе везе (као што су факс, електронска пошта, телефон, веза за пренос података и видео веза) које се користе за

обраду класификованих информација Европола мора одобрити надлежни орган безбедности.

6. Без обзира на принцип „треба да зна“ и на потребу за одговарајућом безбедносном дозволом, информације које су означене степеном „Европол интерно“ или његовим еквивалентом могу се слати електронским путем преко интерног система електронске поште уколико то одобри надлежни орган безбедности.
7. Информације означене степеном „Европол поверљиво“ или његовим еквивалентом не могу се слати независно преко интерног система електронске поште са радне станице корисника. Информације означене степеном „Европол поверљиво“ шаље одељење архиве.
8. „Европол тајна“ и „Европол строга тајна“ не могу се слати електронским путем.
9. „Европол интерно“ и „Европол поверљиво“ или њихови еквиваленти могу се екстерно слати искључиво коришћењем заштићених комуникационих веза.
10. Екстерно електронско слање информација означених степеном „Европол поверљиво“ или његовим еквивалентом обавља одељење архиве.

Члан 13.

Уништавање

1. Класификована документа која нису више потребна и вишак копија класификованих информација уништавају се по добијању овлашћења релевантног органа безбедности на начин који је довољан да онемогући препознавање или реконструкцију класификованих информација.
2. Класификовани отпад који настане као резултат процеса припреме класификованих информација као што су размазане копије, радне верзије, куцане белешке и индиго папир, уништавају се спаљивањем, претварањем у кашу, у машини за уништавање докумената или свођењем на облик који се не може препознати или реконструисати.
3. Када је реч о класификованим информацијама означеним степеном „Европол поверљиво“ и изнад тога и њиховим еквивалентима у Републици Србији, уништавање се евидентира у регистру. Када је реч о документима који садрже класификоване информације означене степеном „Европол тајна“ и „Европол строга тајна“ или еквивалентима у Републици Србији, издаје се потврда о уништавању коју потписују два лица која су присуствовала њиховом уништавању. Потврда се евидентира у списку о уништеним документима.

Члан 14.

Оцене

Свака уговорна страна дозвољава другој уговорној страни да након пријема писмене дозволе посети њену територију или просторије ради оцене њених поступака и капацитета за заштиту класификованих информација добијених од друге уговорне стране. Детаљи такве посете утврђују се на билатералној основи. Свака уговорна страна помаже другој уговорној страни у утврђивању

адекватности заштите класификованих информација које је друга уговорна страна учинила доступним.

Члан 15.

Компромитовање класификованих информација

1. До компромитовања информација долази када оне делимично или у целости падну у руке неовлашћених лица.
2. Надлежни органи и судови уговорне стране која има надлежност истражују повреде одредби које регулишу заштиту класификованих информација и с тим у вези предузимају правне радње, у складу са законима и/или прописима те уговорне стране.
3. Свака уговорна страна без одлагања обавештава другу уговорну страну о сваком неовлашћеном обелодањивању класификованих информација и о исходу радњи из става 2. Када дође до неовлашћеног обелодањивања, обе уговорне стране прописно сарађују у истрази.

АНЕКС 2

ДЕФИНИЦИЈА ОБЛИКА КРИМИНАЛА НАВЕДЕНИХ У ЧЛАНУ 3 СПОРАЗУМА О СТРАТЕШКОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ ПОЛИЦИЈСКЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ

Облици криминала

У погледу облика криминала из члана 3 (1) овог Споразума, а у сврху овог Споразума:

- „незаконита трговина наркотицима“ значи кривична дела наведена у члану 3(1) Конвенције Уједињених нација од 20. децембра 1988. године против недозвољене трговине опојним дрогама и психотропним супстанцама и у одредбама које измеђују или замењују ову Конвенцију;
- „криминал повезан са нуклеарним и радиоактивним супстанцама“ значи кривична дела наведена у члану 7(1) Конвенције о физичкој заштити нуклеарног материјала, потписаној у Бечу и Њујорку 3. марта 1980. године, а која се односи на нуклеарне и/или радиоактивне материјале дефинисане у члану 197 Уговора Евроатом и Директиви 80/836 Евроатом од 15. јула 1980. године;
- „кријумчарење илегалних имиграната“ значи активности чији је циљ да се с намером олакша, зарад финансијске добити, улазак, боравак или запослење на територији државе чланице Европске уније и Републике Србије, противно правилима и условима који се примењују на њиховим територијама;
- „трговина људима“ означава потпадање неког лица под стварну и незакониту власт других лица коришћењем насиља или претњи или злоупотребом овлашћења или обмањивањем, особито у циљу експлоатације проституције, облика сексуалне експлоатације малолетних лица и насиља над њима или трговине напуштеном децом. Ти облици експлоатације такође обухватају производњу, продају или дистрибуцију материјала дечије порнографије;
- „криминал у вези са моторним возилима“ значи крађу или присвајање моторних возила, камиона, полуприколица, товара камиона или полуприколица, аутобуса, мотоцикала, приколица за камповање и пољопривредних возила, радних возила и резервних делова за таква возила, као и прихватање и скривање тих предмета;
- „фалсификовање новца и средстава плаћања“ значи дела дефинисана у члану 3 Женевске конвенције од 20. априла 1929. године о сузбијању фалсификованог новца, а који се односи и на готовину и на друга средства плаћања;
- „незаконите активности прања новца“ значе кривична дела наведена у члану 6 (1) до (3) Конвенције Савета Европе о прању, тражењу, заплени и конфискацији прихода стечених криминалом, потписане у Стразбуру 8. новембра 1990. године.

АНЕКС 3

СПОРАЗУМА О СТРАТЕШКОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ ПОЛИЦИЈСКЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ

Надлежни органи

У Републици Србији су за спречавање и борбу против кривичних дела из члана 3 (1) овог Споразума задужени према националном законодавству следећи надлежни органи:

- Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције, Управа криминалистичке полиције и Управа граничне полиције; и
- Министарство финансија, Управа царина, Пореска управа и Управа за спречавање прања новца.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.